

Szerkesztőségi szállás.

Aldunator 5. sz. 2-dik emelet.

Kinek valami bolondság jut eszébe, mely a politikai lapokba tárgyalmaz miatt be nem fér, küldje ide. — Kéziratok — akár közöltetnek akár nem — vissza nem szolgáltatnak. — Az előfizetési pénzek és reclamatiók a „Handabanda“ szerkesztőségéhez czimzendők.

Megjelenik e lap

míg meg nem bukik, minden szombaton féleven.

Ára megfizethetlen tartalmához mérve, nevetséges olcsó t. i.

Egész évre 6 ft. félévre 3 frt. negyedévre 1 frt. 50 kr. o. é.

Egyes szám, ha kapható, 20 kr. o. é.

Előfizetéseket elfogadnak:

A vidéken minden postahivatal. Pesten Noséda Gyula könyvnyomdája (egyetem utca 7. dik szám.) Ráth Mór könyvkereskedése a vastuskónál. Budán: Nagel és Wischán könyvkereskedése a takarékpénztár új épületében.

Modern nevelés.

Második sorozat: Fertálmánási lánynevelés.

Sonkalaky becsületes nemesi család, mely ma is főispáni székekben ülne, ha az ősök ló — kutya — kártyaszennvedélye, s az örökös osztályok nem lettek volna. Így azonban a Sonkalakiak családja nagy composessoratust képez, melynek egyes tagjai márcsak a rokonok asztalán rágódó ingyenélők; s legvagyonosabb a két testvér Arthur és Guszti, kinek-kinek levén vagy kétszáz hold első osztályu földje.

A különbség e két testvér állapota közt csak az, hogy Guszti kissé magába vonuló természeténél fogva szerényen falujába vonulva, takarékosan élvén, gyarapodik; Arthur azonban meglehetősen derangirt állapotban van; ámbár ő maga nem is sejti, menyire megzavart nála az activum és passivum közti egyensúly; mert hisz könyveket nem vezet, s gazdaságában kiadás bevétel a zsebbe ki be passirozván, nyomtalan tűnik el.

Arthur maga tulajdonkép jó ember volna; iskoláit elvégezte; nem sokat tanult, még kevesebbet tud; buzgó magyar; s mint ilyen, politizál, sok jó akarattal, kevés belátással; s egészben egyszerűk életvágylai; hanem borzasztó szerencsétlen, a menyiben neje, kit rendkívül szeret, gyógyíthatlan betegségben szenved. És e betegség nem egyéb — mint a mágneskodás, melynek ragálya kiszámíthatlan pusztításokat tön és tesz nemzetünk szellemi anyagi s erkölcsi vagyonában.

Ha Malvine nagysága honn marad-

hatna Sonkalakon s tekintetes asszony módjára tudna élni, rendben volna Arthur szénája; s módjával jutna is maradna is a lányok „Ausstafungjára“ valami, pedig — bizony hatan vannak.

De Malvine nagysága, kinek anyáról nagyanya báróné volt, csak nem lehet paraszt! A telet Pesten kell töltenie, francia gouvernantet kell tartania; a lányok nevelése miatt ez elkerülhetlen szinte; hisz francziául zongorázni csak kell tanulniok. Aztán édesen így szokta capacitálni férjét — „ki fogja a lányokat elvenni Sonkalakon? Andris bátyának betyár fiai? vagy a szomszéd városbeli ügyvéd? — Inkább meghalok, mint sem ily mésalliancet lássak családomban! — És még az is kérdés kellenének-e ezeknek is a mi leányaink, — ezeknek kik Sonkalak minden viszonyait ismerik, s egy krajczárig kiszámítják, mit kaphat hat lányunk közül egyik-egyik? Mi csak Pesten boldogulhatunk. Családi connexioink által honosak leendünk ott a legelső házakban; gróf Károly báljaiba is bejutunk. No, már pedig akkor csak képzelheted, hogy legalább is grófok vagy ha egyszerű nemes — legalább is excellentiás ur fiai fogják maholnap megkérni lányaink kezét! — Hidd el nincs más mód férjhez adni lányainkat, mint — Pesten tölteni a telet.“

— Ily előzmények s körülmények voltak azok, miknek azon szerencsét köszönhetém Pesten egy házban s egy emeleten lakhatni Sonkalakyné ő nagyságával.

Nevezetes asszonyság volt Malvine nagysága. A salonban és társaságban, estélyen mint

házúrno vagy mint vendég a legkedvesebb nő s sylphidi gyengéd jelenség volt. Csupa finomság, derűtség, kevés coquetteria, csak épen anyi, menyi a nőt vonzóbbá teszi; kik nem ismerék, azt mondák, e tetszelgés hiány — erényre mutat; kik azonban ismerék, tudták, hogy ez nem erény, hanem természetes következése annak, mivel szívet nagyravágyás tölté be, s ott másnak nincs helye.

Azonban a szakácsnét examinálva, mit nekem nőtlen létemre tennem szabad volt, annak verdictje egészen másképp hangzott: „Higye el urfi, a nagyságos asszony valóságos furia; egész nap dül fül, csupa méreg, s oly goromba mint a pokrócz.“

„Náni hol csavarogsz már megint — hogy a f...“ s a többi hangzék egyszerre le a konyhaablakból a finom silphide nagyságos asszony szájából. — Náni szaladt, ott hagyva engem a faképnél.

Ez már dualismus egy asszonyban, gondolám magamban.

De a dualismus kiterjedt az egész házra. Legalább Náni, mint a cselédek szokták a háztitkait kihordani, az egész házban panaszkolta, hogy egész héten át sem ettek egyebet, mint elromlott füstölt húst, babot, borsót, mit Sonkalakról hoztak be még őszkor; hanem ha vendégek voltak, este husz forint ára „czukerpekerei“t is hoztak Kuglertól; ámbár ez anyiban menthető, mert Kugler hitelbe adta.

Hasonló dualismus volt látni Sonkalakynét hat leányával, mik közül a legkisebb hét — a legnagyobb 16 éves volt — midőn színházba

vagy soiréba mentek; azokat a tollas kanászkalapokat, prémeket, selyemszoknyákat, fehér csipkéket; — ellenben soha mosónő nem jött a házba, s ismét Nánira hivatkozom mint forrásra, — öt hélig is csak a putzwäschét mosogatták egy-egy tálban.

Ép oly érdekes volt látni, mi pompás volt Sonkalakiék salonja, két mellékszobájával; ellenben mily por, pók, füst- s piszokfészkek azon hátsó appartement-k, mikben az egész család az éjt s a nap legnagyobb részét tölté!

Nem lehet jobban illusztrálni ezen el-
lentéteket, mintha egymás mellé állítjuk Sonkalakyék asztalát, midőn soirée volt náluk s ugyanazon asztalt, midőn egyedül ebédelték.

Imé Sonkalakyék asztala soiréek alkalával.

Ugyanazon asztal rendszerint, midőn Sonkalakyék egyedül ebédelnek.

Hanem ha rövid volt is az ebéd, legalább urias volt. Malvine nagyságánál délutáni öt órakor ebédelték; aristokratikus körökben élén, meg kelle tartania az órát; ebédig visettek jöttek mentek bérkocsin és equipagen. — Aztán — így szól férjéhez — ki legjobb sze-

retett volna egy órakor enni, — „ez a leggazdaságosabb életmód lelkem; nálunk csak egyszer főznek napjában; — ha a eseléd éhezik, egyék kenyeret.“

Legclassicusabb volt azonban Sonkalakyék inassa; azaz huszárja; hétköznap des-

peratus legény; holmi elviselt ruhákban, s oly baljóslatu tolvaj arczczal, hogy házamba nem fogadtam volna, ha ő fizet, ellenben ha soirée volt ő nagyságánál — utczu Jano do liberia! — s kész volt a nyalka huszár.

János inas hétköznap.

János — mint huszár ha vendégek vannak.

(Talán folytatandó leend. Szerk.)

Közlemények a bagolyirodalomból.

Liferálja egy bocskoros poéta.

Egy város a sok közül.

(Ha nem olyan, ne vegye magára.)

Ez a város olyan város,
Kilencz faluval határos.
Kilencz falu, kilencz tábor,
Meg annyi preváricátor.
Ha Tamás vagy, ha nincs eszed,
Járj végére, majd meg hiszed.

Ez a város olyan város,
Hol még a torony is páros.
Páros torony kettős kereszt,
Páros élet jelképe ez.
Am ha kereszt, arany legyen,
Kit a férj zálogba tegyen.

Ez a város olyan város,
Hol sok nyavalya járványos:
Koponya-úr, krinolin láz,
Szamár hurut, hályog, fénymáz,
Czondraposztós urhatnáság,
Heprecsoré gavallérság.

Ez a város olyan város
Nem Cridár itt a kocsmáros,
Sem szeszgyáros, sem mézáros,
Sem pedig a kifli áros.
Megy a fogyasztás egymásra,
Ma pénzért hólnap rovásra.

Ez a város olyan város,
Hol pontosság, rend — kápláros . .
Vegzálják a szegény legényt,
Ha kurizálgat estenként.
S ki az esztét elvesztette,
Megmondják hogy hol keresse.

Ez a város olyan város,
Minden kóczifer nagyságos.
Nagy nyavalya a titulus,
Ha nem enyhíti vitulus.
A szegénység s fántázia,
Két nagy menykő bagázsia.

Ez a város olyan város,
Jól él itt a proletáros,
A naplózó, flasztertretter,
S több ilyen gézengúz ember:
Csak hogy tudjon jól pletykálni,
És intrigákat csinálni.

Ez a város olyan város,
A vak ablak is világos,
A ki azon keresztül lát
Az érti a politikát —
A többi mind bikficz csacsi,
Mindcsak Brodsitzer — hazafi.

(Nem állunk jól, hogy folytatása nem következik. *)

Papirbombák.

váltó recipe.

A d ó s. Uram! én pontosan megjelentem.
H i t e l e z ő. Örvendek e ritka műtéten.
Szótartás a becsület első törvénye.
A d ó s. Kérelmem van önhöz.
H i t e l e z ő. Tessék nyilatkozni.
A d ó s. Prolongálni ohajtanék.
H i t e l e z ő. Tán elég is lenne már abból
a hosszú álomból.
A d ó s. Csak még egy ultimátum.
H i t e l e z ő. Csak aztán diplomatikai
vagy komédiásféle ultimátum ne legyen.
A d ó s. Mondom, hogy legeslegutólsó.
H i t e l e z ő. Igen ám, de hol találom fel
önt; hisz ön négy kapun jár s két egyszerre
mint Filadelfia.

*) Csak rajta.

S z e r k

A d ó s. Hisz ön szereti az antikot. A régi időkre vágytam önt emlékeztetni.

H i t e l e z ő. Szép, igen szép, hanem a váltón bizonyos pontot ohajtanék kifejezve látni?

A d ó s. Fixum Domiciliumot akar ön.

H i t e l e z ő. Igen.

A d ó s. Szívesen. Irjuk a váltóra, hogy Zahlbar in kerepesi temető. Reményilem, hogy állandó szállást ajánlottam.

H i t e l e z ő. Passirt.

Polemia a lakó és házmester közt.

H á z m e s t e r. Aláz . . szolgája.

L a k ó. Szervus, jó reggelt.

H á z m e s t e r. Nem mondhatnám a mait jó reggelnek mert . . .

L a k ó. Mi az a mert?

H á z m e s t e r. Hát azért, hogy az ön szállása fel van mondva.

L a k ó. Az nem lehet, hisz én a házbért pontosan fizetem.

H á z m e s t e r. Már pedig az úgy van. A háziur azt izeni önnek, hogy bolond embert nem tart a házánál.

L a k ó. Nem vettem észre, hogy megőrültem volna.

H á z m e s t e r. Vagy igen; azt mondja a házi ur, hogy ön a mult éjjel magába nevetett, s az ily . . .

L a k ó. Igaz, de miként tudhatta meg.

H á z m e s t e r. Furcsa kérdés. Hát ez az ujmódi kártyafal mire való?

L a k ó. Mondja meg ön a házi urnak, hogy én egy lépést se mozdulok.

H á z m e s t e r. Kár volna a városházi barakhiumot bevárni.

L a k ó. Semmi barakhium. Jelentse be kend a házi urnál, hogy délután megveszem a házát, és holnap már én kergetem őt innen ki. Érti kend? Marsch!

Levélfurulya, mely szólni fog hol a fővárosához, hol a vidékhez.

II.

Ürgemezei Csóka Pálnak.

Hallom hogy házasodol. Jól teszed. Ennél okosabb gondolatod még alig ha volt. Pessimistáknak e téren se higyj. Idéflen faj. Gyomor és májbajából akar másra tukmálni holmi világfájdalomféle variációt. A történelem és a napi élet azt igazolja, hogy a házasság eszméje mellett ezer ok, s ellene egyetlen egy szól. Ez az arány. A rózsanapok lehultával mily kietlen mily hideg az agglényélete? az tudja, a ki próbálta. Hisz a nőtlen oly hazug szerepet visz a társas életben, mint a szám előtti nulla börzén. Mind a kettő hamisan játszik.

Ha tehát magadat valóban e nemes pályának szentelted: azt igénylem tőled, hogy haladj azon, mint férfihoz illik. A házi élet boldogsága, vagy kellemetlensége a férfi kezében van. A fényüzést kerüld ki, tolvaj ez, óriás talentummal. Csin és takarékoság legyen jelszavad. Lehetünk csinosak anélkül, hogy villognunk kellene mint a brilliántnak.

Nőd előtt tedd magadat szeretetre méltóvá. Könnyű föladat ez ott, hol rokonszenvi tápot találunk. Szeretve tisztelt férje kezei közt a nő viasz és vessző természetű, oda hajtható, s azzá alakítható a hová s a mivé akarod.

Ez ócska praedikációt fogadd szívesen. Nem minden ember fiának szoktam eféle stiglicz nyelven discurlálni.

Irod hogy szenvedélyes gazda vagy. Brávó. Örvendek hogy besuhantál a földművelő nemzet sorába. Akárki mit mondjon is e téren vagyunk mi othon Pali pajtás.

Gazdasági gépekért interpellálsz, kérdezed hogy ez s ama fajt kinél, mi áron itt e vagy

külföldön lehetne e biztosan megszerezni. Maradjunk a hazai iparnál pajtás. Pártoljuk azt a mi honi, azért, hogy virágzóbb lehessen. Különben is van már nekünk néhány életrevaló gépészünk is kikkel bár hol becsületet valhatunk.

Mint okulni tapasztalni ohajtó fiatal gazdát arra figyelmeztetek, hogy első kiránduláson Pánd legyen, a hol idősb Szilassy György minta gazdaságában eredeti magyar paradicsomot fogsz találni, mely arról tanuskodik, hogy kitartás és szakértelem által bár hol és minő körülmények közt is, czélt érhetni.

Gépek iránt Peterdi Gáborral értekezzél. Tapasztalt gazda ő, s tősgyökeres magyar ember.

Hát a commissiókkal hogy vagy? Ugy ne járj mint minap Pislay sógorral jártál, a ki a Zsuzsi nének harisnya pamut helyett rudalló kötelet küldött.

Barátom! Ezen atyánkfia oly telivér szórakozottságban kinlódik, hogy a mult héten neki rohant a zsinagógának, s bele is harapott azt gondolván, hogy az valami dupla fejű torma virsli.

Ne bizzál rá semmit, mert violamag helyett, téli retket küldene. Isten veled.

Egyveleg.

— Angolország Indiába most már csakugyan szabadelvű, alkotmányos ágyúkat küld.

— Napoleon Julius Caesart már lefordította; most úgy látszik, a muszkákat szeretné megforgatni.

— Az „Ország szerkesztőjét nem zárták be s e lap még is megszűnt, a „Hon-ét bezárták s ez nem szűnt meg; miből az a tanulság hogy a magyarnak ha országa elvész is, hona minden viszontagság közt fenmarad.

— Volt egy idő, melyben bizonyos írók az előfizetőket mézesmadzagon fogták — de most már kötélen sem tudnának fogni.

— Jőnek a meleg napok; a canicula azonban, vagyis a kutyanapok még nem újulnak, mert még meg sem szüntek.

— A beteg ember örül, mert most már az ő kérelhetlen orvosa is klystirt kap.

— Die Kosaken sind in Polen sehr ausgelassen, ezt egy politikai lap fordítója így teszi át magyarra: „A kozákok lengyelhonban mód nélkül ki vannak eresztve.“ *)

— „Und es ist mit ihnen auch nicht viel ausgerichtet.“ ezt pedig így: „S nincs is velők sok kiigazítva.“

— Egy német lap azt állítja, hogy Magyarországon a betyárok néptörzse a Vág és Tisza folyók közt lakik. Igen szépen köszönöm úgy tehát én is a betyárok néptörzsébe tartozom.

— A kit a Szultán meg akar büntetni, annak most már nem zsineget, hanem finanszminiszteri tárczát küld.

— A berlini akademia hajdanában a bölcsészetre nézve két pártból állott: a Hegeliánusok- és Kantianusokéból; a mi akademiánknál is két párt van a c-isták és cz-isták.

— Egy tudóveszes dicsekszik, hogy ő Gräfenbergben úgy elhizott, miszerint haza felé már nem is ment, hanem gurúlt, mint a tuskédiszsnó.

— Szegény nemzeti színház! a csiribiri írók mind terajta edzik és szoktatják csikófogaikat.

— X. úr a jövő farsangra meg akar házasodni, mely okból már eleve szorgalmasan tanulmányozza a — hadtudományt.

— Valaki azon töri fejét, honnét fog ennek az évnek a 365 napja kikerülni, mikor mostanában oly sok a naplopó?

— Mióta az „Ország“ megszűnt azóta a pesti rendőrség hetenkint két font veres irlával kevesebbet fogyaszt.

*) A stappel fordítója tán?

— Az „Augsb. Allgem. Ztg.“ Liszt állításának, úgy látszik, teljes hitelt ad, mert mindig nagyon czigányul hegedül mirólunk.

— Megérjük nemsokára, hogy Pesten majd nem is lakik más ember, csak ügyvéd, nyomdász, író, és lapkihordó, — és ez egy sem lesz keresztény.

— Arisztides az „Önbírálat“ második kiadását a tenyerével írja.

— Bismark ur, ha az országgyűlésen ő róla szólnak, rögtön kimegy a mellékterembe. — Ő Excellentiája is ama böles német elvét követi: „Ha ott nem vagyok, nem bánom, akár meg is verhetnek.“

— A gazdasági egyesület a legderekabb szarvú ökrökért a tulajdonosoknak díjat ad; — én is tudnék neki ilyféle, bár kétlábú állatokat bemutatni, melyeknek szintén hatalmasan megnőtt a szarvuk.

— A magyar gazdasszonyok egylete szintén díjat tűz ki ezen fontos házgazdasági kérdés megfajtására: „Miképen kell főzni a legjobb arczpirosítót?“

— A „Pesti Hírnök“ irodájában a múlt télen világos nappal lámpafénynél dolgoztak; — bizonyosan valami nagyon fontos dologról kellett elég világosan írniok.

— Szeretném én tudni, miért hívják a legveszedelmesebb mérget Bella donnának, vagyis: szép asszonynak?

Csitt.

S z á l k á k.

* Pest városa tanácsa folyamodik, hogy a Duna medrének felét, mely a várost illeti, egészen beépíthesse; — mert már máshonnan nem képes pénzt előteremteni.

—t.— Rosz nyelvek azt beszélnek, hogy az „Országútkrának“ kéneseje nagyon lekopott, s így nem sokat mutat.

—t.— Beszélnek, hogy a „Singer“-féle kávéház tulajdonosa a budai népszínház cencan táncszemélyzetét az ő helyiségeiben néhány vendéglőadásra szerződtetvé. Valóban oda inkább is illik e táncz, mint a hazafiság és nemzetiség szinpada deszkáira.

—t.— Batti megmutatta, hogy lehet öt dühös orosz lányt a tekintet hatalmával megszelídíteni. — De hogy egy vad poetát, vagy elbizakodott szerkesztőt mint lehessen megszelídíteni, arra biztos szert még senki sem talált.

—t.— A nemzeti színház operai rendezősége concursust hirdet, mely szerint az ország minden tenorhangu baktere nemzeti költségen tehet művészi hangképességével kísérleteket. Nemkülönben ugyanez intézet jelenlegi első tenorja az ország különféle részeiben megürült bakteri állomások elnyeréséért folyamodott.

— A nemzeti színháznál egy beadott szindarab ámbár három példányban volt lemásolva — elveszett.

Vigasztalja magát a szerző. Majd előke-reül előbb utóbb mint — plagium, valamelyik „ünnepelet“ színrő avagy bíráló neve alatt. Tudniillik ha — jó volt.

Ha roszt darab volt? — nem kár érte.

Hajnővesztő kenőcsöt vesz valaki gyógyszerárban. Egyszerre csak, a gyógyszerárus valami arra menő uraság előtt levevé kalapját, amaz észreveszi hogy kopasz, — „No süsse meg az ur hajnövesztő kenőcsét — ugymond rögtön a vevő, — ha szere valamit érne, az ur maga is használna,“ — s ezzel elment.

Budán nem rég árverés volt; s azon az 5—6 év előtti polgármester Dr. Pletka urnak

arczképe, mely akkoriban 5 frton árultatott, — árlejtés utján utóbb egy krajczárért kínálattott, még sem kellett senkinek. Háladatlan nép!

Társalgás az asztrál szellemmel.

Kérdés: Szellem, hallod-e?

Felelet: Hallom! Mi kell?

K. Egy két nagy fontosságú kérdésem volna; válaszolsz-e majd?

F. Válaszolok. Halljuk a kérdéseket.

K. Mit tegyünk a magyar rúfirodalommal, hogy szépirodalomvá váljék?

F. Arany, Jókay, Szász, Gyulay, Madách, Bérczy, Vadnay s még egy kettő kivételével a többi szépirodalmárnak csúfolt tintafogyasztót küldjétek Szibériába ezobolyokra vadászni. E foglalkozás majd annyival inkább felel meg képességüknek, miután bakokon már ugy is eléggé begyakorolták magukat.

K. Mit tegyünk, hogy a kecske is jól lakjék s a káposzta is megmaradjon; vagyis magyarul mondva, hogy ama nagy tenger, melyet magyar hirlapirodalomnak hínak, apályba ne essék s a szerkesztőknek, valamint az ő dolgozó és munkatársaiknak mégis legyen mit enniök?

F. Ilyeneket tőlem ne kérdezz, mert mindjárt elhagyalak. Vagy tán azt gondold, hogy énnekem is elment az eszem, mint nektek odalenn?

K. Mit tegyünk már valahára, hogy a magyar írók magyarul írjanak?

F. Pusztítsátok s irtsátok ki mind; hagyjátok meg azonban Brassai Samut.

K. Mond meg nekem igazán és őszintén: a te csillagokban is annyi-e a bolond ember, mint minálunk?

F. Épen annyi; csak hogy ott a bolond ember nem tartja magát okosnak, nem ír ön-és más bírálatokat, nem lép fel a színpadon, nem képzele, hogy ő böles, nem bibelődik a más hibáival s holtá után szobrot sem követel.

K. Én ilyen gyarló földi ember levén, szeretném tudni, hogyan tehetnék szert hírnévre s ha kísértélok ez árnyékvilágból egy kis szobrocskára, akár valamelyik utcasarkon mint a nagy Kristóf; például — eszmerokonságomnál fogva — ott, hol most a vastuskó áll?

F. Mindenekelőtt légy a szerednyeinek és érmellékinek buzgó fogyasztója; írd verseket a szerelemről, de azért ha nőt veszesz, mindekelőtt pénze legyen; légy bús komoly és életunt, s e tulajdonságaidat leginkább a pesti írócynikusok akademiájában mutasd a Komlóban t. i. honnét soha elmaradnod nem szabad, gyűlölj minden embert; csak azt ne a ki vaesorád árát kifizeti, add ki végre a nevezetes emberek arczképeit s ezek közt primo loco a magadét. Ha ezt mind teljesíted s holtad után a királyutezában legalább is harmincz kesergő hitelezőt hagysz hátra, akkor lelkemre mondom nem sokára közköltségen a vastuskó helyébe költözöl.

B. Mond meg nekem szellem, mitévő lennél, ha véletlenül magyar írónak születnél volna?

F. (Igen hosszan tartó gondolkodás után.) Négy szem közt megvallom, hogy az voltam, de még ideje korán föbe lőttem magamat s ugy rendeltek azután tehozzád vagy is teföléd örkődő szellemnek.

Erre ijedten ugrottam fel, mert hogy az én őrszellemem egy agyonlőtt író, talán még novellairó is, az rettenetesen baljóslatu ómennek látszott, s most attól tartok, hogy halálom után itt a földön vastuskó gyanánt örökítenek meg, a csillagokban pedig valamely novellairó őrszellemévé rendelnek mely borzasztó rendeltetésnél jobban szeretném, ha örök bolygásra itélnének, mint akár az Orbán lelkét.

Csitt.

Ujdonságok.

A budai népszínház engedélyért folyamódott egy mulattatva-ktató, erkölcs-nemesítő leánynevelő intézet felállításáért.

H orvos ur hirlapilag követeli fizetését X színésznőtől, csak azért, hogy az illető nő megsérté hiúságát, s nem engedé magát általa expediáltatni a más világra.

A hét legnevezetesebb ujsága, hogy Reviczky Szevertől nem jelent meg czikk e héten (De csak éjjel nem, mert éjjel nem jelen meg Pesti Napló.)

Durazzói kis Károly családi ügyeit végezve, ismét körünkben van, elkésve bár közöljük ezt, mert nagy politikai lapjaink, melyek elutaztat jelenték, e hirt nem regisztrálák a közügyek rovatában.

János gazda és Pipásy ur.

Téns Pipásy ur a falu politikussa félóráig magyarázza János gazdának a különbséget 47 és 48 közt; de nem nagy eredménnyel. Végre argumentum ad hominemmel élve azt mondja: „Hát látja kend, a negyvennyolczadiki törvény földesurat csinált a parasztból. Kendeknek adta az urbéri földeket.“

János gazda fejét vakarva: „Bár meg volna uram! ugymond; mer hát akkor a föld az uramé volt, most meg a — pálinkás zsidóé.“

Jellemző külsőségek.

Ha árvalányhaját hord kalapjára tűzve
4—10 éves gyermek — kedves látmány.
12—16 éves fiú — még jól illő,
16—20 éves ifju — aligha lesz valami belőle,
21—24 éves ifju — okvetlen ostoba;
25-től túl — soha se fog benőni feje lágya.

C z á f o l a t.

Az Üstökös minapi száma' egy igen tréfás kiegyenlítési programot fogott P. urra. E szerint 35,000 képviselő gyűlne össze, hogy valami kiegyenlítési tervet állapítsanak meg.

P. ur ezt olvasván az Üstökösben, nálunk megjelent, s felhatalmazott ezen ráfogást megzafolni, s kijelenteni, hogy nem 35,000, hanem 350,000 főből álló képviselőtestületet indítványozott.

Nyilt levelezés.

Lászlófy F. urnak J.on. — A Jövőnek előfizetés gyanánt átadott 2 ftot nincs a ki visszaadja. Több is elveszett Budánál.

K. J. Dárda. A beküldött munkák gyengék.